

Andre safráne
André pçuv.
Já andráł pçuv
Kiyá Pçuvusheske –
Odoý hin cerçá,
Odoý ja te çá“.

и влез във шафрана,
излез от шафрана
и влез във земята.
В Земния Дух.
Там е твоят дом.
Там върви и яж“.

Това заклинание хвърля светлина върху най-ранните шамански цярове. Когато било открито, че някои треви наистина притежават лечебни свойства, това било приписано на вродените им магически качества. Увеличаването на тяхната сила чрез прибавянето на вода или смесването помежду им се дължало на някакво мистично сходство, поради което духът преминавал от едните в другите. Духът на Земята влиза в шафрана, а този на шафрана – във водата. По този начин магьосникът изпраща болката по веригата на лечебното сходство чак до източника, от който е тръгнала. Още от най-ранни времена шафранът като едно от първите пролетни цветя и заради цвета си се утвърдил като цвете на магията и любовта. Еос, богинята на Зората, била наричана крокотієплѡ (гръцки – *krokotieplos*), онази с шафранената одежда. Затова и проститутките носели жълти роби. Дори в християнския символизъм то означава любов, както заявява Портал: „В християнската религия шафраненият и оранжевия цвят символизирали Бог, който прегръщал сърцата и осветявал душите на верующите“ („*Des Couleurs Symboliques*“, Париж, 1837 г., с. 240). Следователно можем да проследим веригата от праисторическия варварски шаманизъм, който бил съхранен от циганите, преминал при гърците, а от гърците – в средновековната си форма, която съществува и до днес.

Същият процес на трансмисия може да се проследи при цяровете срещу червен вятър. Кръв от червенушка се слага в нов съд заедно с настъргана кора от черен бяз, след което се налага върху парче плат, с което се превързват очите за през нощта. Междувременно пациентът повтаря: